

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Hovedutvalg Natur	36/21	31.05.2021
Administrasjonsutvalget		
Formannskapet	56/21	04.06.2021
Kommunestyret		

Interkommunalt samarbeid Innherred - Tekniske tjenester

Kommunedirektørens forslag til vedtak

1. Utredningene av interkommunalt samarbeid innen tekniske tjenester tas til orientering
2. Det går videre med fase 2 for å utrede formalisert samarbeid mellom kommunene i Innherred innen fagområdene plan, byggesak, eiendomsskatt, miljø, landbruk, skog, utmark, kart, oppmåling og matrikkel.

Vedlegg

- 1 9 Veg vann og avløps innspill til utredning av regionalt samarbeid innen tekniske tjenester (002) (2)
- 2 8 Interkommunalt samarbeid Naturforvaltning og Miljø -Vurdering av gevinst og utfordringer med samarbeid
- 3 8 Samarbeidsdokument - Utredning Interkommunalt samarbeid - kart og oppmåling
- 4 6 Ressursbruk Jord og skog på Innherred (002) (1)
- 5 5 Interkommunalt samarbeid Vurdering av gevinst og utfordringer med samarbeid - Landbruk jord skog (1)
- 6 4 Utredning av regionalt samarbeid innen Landbruk skog utmark og miljø endelig 080121
- 7 3 Innstilling fra Eiendom
- 8 2 Endelig Rapport plan, byggesak og eiendomsskatt
- 9 1 Utredning av et eventuelt kommunesamarbeid teknisk - samlerapport redigert

Bakgrunn

Kommunestyrene i Steinkjer, Inderøy, Snåsa og Levanger ga politiske styringssignaler i forbindelse med budsjettbehandlingen for 2020 om å utrede mulighetene for nærmere samarbeid om

tjenesteproduksjon i Innherredsregionen. Særlig med fokus på økonomiske gevinster. Verdal kommune har også sluttet seg til arbeidet.

Kommunedirektører/rådmenn fulgte opp styringssignalene og etablerte seg som styringsgruppe for en rekke utredninger. Det ble laget mandat for utredningene og det ble etablert utredningsgrupper for de ulike temaene. Ansvar for å følge opp de ulike utredningene og fungere som «oppmann» og bindeledd er fordelt mellom kommunedirektørene/rådmenn.

Det ble lagt fram saker for kommunestyrene i juni og november 2020 med rapportering om mandat og status for de ulike utredningene.

Denne saken er en statusrapport knyttet til tekniske tjenester.

I rapporten til kommunestyrene i november 2020 ble det gjort rede for følgende prosjektorganisering for utredning av samarbeid innen tekniske tjenester:

Styringsgruppen har bestått av kommunalsjefer/sectorledere fra alle kommunene og ble ledet av rådmannen i Inderøy. Tillitsvalgte var også representert i styringsgruppen.

Følgende fagområder ble utredet:

- Plan, byggesak, eiendomsskatt
- Landbruk, skog, utmark og Miljø
- Kart, oppmåling, matrikkel
- VVA
- Eiendom

I arbeidsgruppene ble det åpnet opp for deltakelse fra tillitsvalgte. Arbeidsgruppene ble sammensatt av representanter fra alle kommunene.

Nedenfor følger korte oppsummeringer fra de ulike arbeidsgruppene:

Plan, byggesak og eiendomsskatt.

Konklusjon og anbefalinger fra arbeidsgruppa:

Utredningen viser at kommunene i dag er litt ulikt organisert innenfor fagfeltet selv om primær oppgavene knyttet til tjenestene er like. Dette gjør at kommunene løser oppgavene på litt ulike måter, og at personalressurser brukes noe ulikt. Ved et eventuelt samarbeid kan det være behov for å endre noe på organiseringen i enkelte kommuner.

Kommunene bør ha en samordnet praksis ved forvaltning av plan- og bygningsloven. Dette innebærer en lik organisasjonskultur som gir forutsigbarhet for innbyggerne og egne ansatte. Prioriteringer, lovforvaltning og juridisk praksis bør være mest mulig lik. Dette er i tråd med overordnede føringer for standardisering innen plan- og byggesakområdet.

Ved et kommunesamarbeid bør det legges opp til en mest mulig lik praksis i kommunene. Kostnadene med å behandle plan- og byggesaker bør ikke være vesentlig forskjellig i kommunene, og

det bør være like gebyrsatser. Det bør tilstrebes 100 % selvkost innen byggesaksområdet. Høy grad av selvkost gir reduserte driftsutgifter innen skattefinansiert del for kommunene.

I dag har kommunene ulike kart-, eiendomsskatt- og saksbehandlingssystemer. Det vil være en forutsetning for effektivisering at deltakerkommunene investerer i felles datasystemer. Det vil også være en forutsetning at alle arkivene er digitale.

Det vil kunne hentes gevinster både gjennom et tettere faglig samarbeid og gjennom et samarbeid som har myndighet til å fatte konkrete vedtak. Valg av samarbeidsform avhenger derfor av om det skal delegeres vedtaksmyndighet til det nye samarbeidet eller ikke.

Arbeidsgruppa anbefaler at det gås videre med et avtalebasert faglig samarbeid og at det parallelt utredes videre mulighet for et vertskommunesamarbeid.

Landbruk, skog, utmark og miljø:

Her ble det levert en rapport fra arbeidsgruppa like over nyttår. Kommunedirektørene fant at det var en del ubesvarte spørsmål i rapporten. Rapporten ble derfor returnert og arbeidsgruppa ble bedt om at enkeltområder ble ytterligere belyst. Det kom to supplerende rapporter fra denne arbeidsgruppa, en for Landbruk (jord- og skogbruk) og en for miljø og naturforvaltning.

Konklusjon og anbefalinger fra arbeidsgruppa i den første rapporten:

Arbeidsgruppen foreslår å ikke etablere felles landbruks- og miljøforvaltning i regionen. Det vurderes som meget viktig for Innherredskommunene å styrke kommunenes innsats for videre utvikling av næringa framover med stikkord ressursutnyttelse, produksjon, verdiskaping, klima og miljø.

På miljøområdet er det pålagte tilsyns- og kontrolloppgaver som i liten grad blir prioritert av kommunene. Slike oppgaver kan være ressurskrevende og dermed lett å prioritere bort, typisk eksempel på slike oppgaver er tilsyn av mindre avløpsanlegg.

Konkrete anbefalinger:

- Arbeidsgruppen ønsker å etablere en satsing i årene framover etter mal av samarbeidsprosjektet Fosen-kommunene har gjennomført på fagområdene landbruk og miljø. Det foreslås at det søkes Statsforvalteren i Trøndelag om skjønnsmidler på samme måte.
- Faggrupper/ faglig samarbeid mellom landbrukskontorene på utvalgte tema (PT, RMP, avlingssvikt, jordlov, konsesjonslov, SMIL, nydyrkingssaker, tilskuddsforvaltning skog, landbruksveg/skogsveger, m.m.), slik at man styrker den faglige kompetansen, og trykker saksbehandlerne i egen rolle.
- Tilsvarende samarbeid på miljøområdet.

Konklusjon fra arbeidsgruppa i de supplerende rapportene:

Miljø og naturforvaltning:

Det er ikke mulig å se for seg en økonomisk gevinst ut ifra dagens situasjon, med unntak av innkjøp av fagsystemer på lang sikt. Felles innkjøp gir lavere pris. Oppstartskostnader (programvare, saksbehandlingssystemer, tid, samlokalisering) vil være nødvendig for å få til et formalisert arbeid. Det er behov for fagleder. Det er ikke rom for å bli færre ansatte, det er derimot behov for flere saksbehandlere. Det er i dag enkelte oppgaver som ikke blir dekket på grunn av lav bemanning.

Eventuelle gevinster v/faglig formelt samarbeid:

- Bredere og mer utfyllende kompetanse, flere oppgaver kan bli dekket
- Flere oppgaver/områder blir ivaretatt som i dag må bortprioriteres. Dette krever tilførsel av ressurser
- Egen faglig leder for naturforvaltning og miljø
- Større mulighet for spesialisering der det trengs

- Større fagmiljø, mer faglig støtte
- Mindre sårbarhet, mer robust enhet
- Bedre juridisk kompetanse, mer samordnet forståelse
- Samordning av saksbehandling og rutiner gir forutsigbarhet for innbyggere (separate avløp spesielt)
- Reduserte kostnader til programvare og drift av tekniske løsninger
- Gi rom for nye løsninger med programvare (søknadsportal motorferdsel, avløp, kartløsninger)
- Samordning av tilsyn og ulovlighetsoppfølging (forurensning)
- Samordnet vurderinger og praksis for naturforvaltning og miljøraker over kommunegrensene

Ulemper v/faglig formelt samarbeid

- Mindre kontakt/nærhet til tverrfaglig miljø (andre fagfelt/virksomheter) i egen kommune
- Mindre lokalkunnskap
- Lengre avstand og dårligere tilgjengelighet for innbyggere
- Lengre avstand til kommunedirektør og administrativ ledelse
- Lengre avstand til politisk ledelse
- Større reiseavstander for befaring/tilsyn/annet
- Utfordrende å være like «tett på» de kommunene som ikke er vertskommune
- Ulike dataverktøy og saksbehandlingssystem
- Saksbehandling med enkeltvedtak på tvers av kommuner krever vertskommunemodell, jf. kommuneloven § 19 og 20
- Mister fleksibilitet med bruk av personale på tvers av fagområdene
- Redusert mulighet for å være «tett på» politiske og administrative prosesser i kommunene, for eksempel planprosesser, temaplaner
- Utfordring med ulike datasystem og retningslinjer
- Ulik politisk styring av sakfelt (for eksempel motorferdsel og rovdyr m.m.)
- Kostnader knyttet til like tekniske løsninger, programvare og saksbehandlingssystem (forutsetning for faglig samarbeid)

Landbruk (jord- og skogbruk)

Landbrukssjef/faglederstillingene blir for det meste brukt til å utføre fagoppgaver/saksbehandling innen jord- og skogbruk. Det er derfor lite og spare på reduksjon av ressurser innenfor ledelsesleddet.

I Levanger kommune ble enhet for landbruk slått sammen med enhet for arealforvaltning, med en felles enhetsleder i 2020, så her er det allerede spart inn mye på ledelsesleddet.

Ved en sammenslåing av landbrukskontorene i Innherredskommunene vil det etter arbeidsgruppas vurderinger bli flere saksbehandlere innenfor de ulike fagområdene og dermed oppstår behov for flere fagledere.

Oppstartskostnader (programvare, saksbehandlingssystemer, kjøre/tidsbruk, samlokalisering) vil være nødvendig for å få til et formalisert samarbeid.

Arbeidsgruppa mener at for fagområdet Landbruk (jordbruk, skogbruk og utviklingsarbeid) er det få muligheter for å kunne redusere antall stillinger ved et formalisert faglig samarbeid med sammenslåing av kontorer (full vertskommunemodell).

Dette fordi rasjonaliseringsgevinsten på lederplan allerede i stor grad er tatt ut i de fleste kommuner. En sammenslåing og spesialisering av tjenestene vil også medføre behov for en ny koordineringsfunksjon i form av fagledere eller seksjonsledere. Dette vil lett kunne spise opp en eventuell effektivitetsgevinst.

Generelt er saksmengden så stor at tjenestene sliter med å oppfylle kravene til forsvarlig behandling av lovpålagte oppgaver med dagens ressurser. Formalisert samarbeid vil imidlertid gi mulighet for mer effektiv saksbehandling med bedre kvalitet. Det er da en forutsetning at tjenestene kan ivareta flere oppgaver som i dag ikke har blitt prioritert innenfor gjeldende rammer.

Merk at de noen av ulempene ved faglig samarbeid i hovedsak gjelder forhold som er aktuelle ved en eventuell fysisk samlokalisering.

Arbeidsgruppa vil også poengtere at det fra så vel sentralt politisk hold som fra Statsforvalterens side, stadig blir pekt på de muligheter og det ansvar som hviler på kommunene og landbruket innen miljø-, energi- og klimaforvaltning, samt utvikling av nye arbeidsplasser knyttet til både grønn og blå sektor. Det vurderes å være et misforhold mellom forventningene og de mulighetene de kommunale tjenestene har til å møte disse. Et styrket interkommunalt samarbeid hvor en opprettholder nødvendig bemanning, og prioriterer å styrke kompetansen vil kunne utgjøre et vesentlig skritt i riktig retning i så måte.

Kart, oppmåling og matrikkel

Konklusjon og anbefalinger fra arbeidsgruppa:

På dette fagområdet er kommunene ulike.

Det er veldig viktig med nødvendig kontakt mellom de tjenestene og kommunenes øvrige tekniske fagmiljøer. Dette gjelder spesielt mellom oppmåling, matrikkelføring og byggesak, og mellom kart og plan.

Økt ressursbehov til transport og samhandling kan utligne ev. stordriftsfordeler.

Samlet sett er det faglige fordeler av en form for interkommunalt samarbeid på kart, matrikkel og oppmåling, som for eksempel faggrupper, driftsavtaler e.l. Det er likevel en del forutsetninger for at dette skal lykkes.

Forutsetninger;

- Felles IKT-løsning
- Samme programvareløsninger både fagsystem og sak/arkiv
- Nært samarbeid med andre fagområder som byggesak, plan, e-skatt, landbruk

Eiendom

Konklusjon og anbefaling fra arbeidsgruppa

Fagnettverk/forum kan være et godt virkemiddel for å dele kunnskap og erfaringer på tvers mellom kommunen og regionen. Her kan det deles, men også kjøpes ekstern kompetanse som kan kjøre spesifikk opplæring innenfor de enkelte fagfeltene innen eiendomsforvaltningen. Kanskje har en kommune kompetanse som de andre kommuner mangler og etterspør og da kan den deles og diskuteres uten særlige kostnader.

Arbeidsgruppa tror ikke oppstarten vil påføre de ulike kommuner noen vesentlig høyere kostnad, men noe må påregnes. Noe av gevinsten kan ligge i læringen av hverandres erfaringer, men også det at det er samtalepartnere i vanskelige saker. Videre er det et ønske om juridisk kompetanse på området da det er mye juss innenfor dette feltet.

VVA

Konklusjon fra arbeidsgruppa

Prosjektet har ført til gode diskusjoner og erfaringsutvekslinger i møtene, og en konkret plan om å bygge videre på nettverket med framtidige møter etter at arbeidsgruppas vurderinger er gitt. Steinkjer har bistått Inderøy med veghøvling i flere år og spylebil en gang.

Spylebil har også vært i Snåsa. Verdal og Levanger samarbeider tett om mye i etterdønningene av Innherred samkommune. VVA- folk i de ulike kommunene ringer hverandre for å søke råd eller diskutere problemstillinger. Utover dette møtes alle sporadisk i kurs og samlinger som arrangeres av eksterne som VA-dagene og spesifikke fagkurs. "Driftsassistansen" har et møteopplegg som er nyttig som faglig arena og nettverksbygging. Det ringes for på kryss av kommunegrenser for å diskutere problemstillinger.

Fremover bør man se på

- Kompetansebygging via faglige nettverk og felles kursopplegg
- Utarbeidelse av felles VA-norm for innherredskommunene/ gjennomgang av VA-regulativet.
- Evaluering av entreprenørtjenester og en felles erfaringsbank lagres under Innherred innkjøp.
- Harmonisering av kriterier for privat og offentlig veg.
- Feller parkeringshåndheving - utarbeidelse av skiltplaner behandling av gravemeldinger og varslingsplaner og harmonisering av behandling av HC-bevis samt en felles innsats for rekruttering.
- Beredskapsarbeid - krisehåndtering (- korona)

Mest kritisk kunnskap har driftsoperatørene på vannbehandlingsanleggene (og avløpsrensaneanleggene) og kunnskapen som trengs for å lappe store vann-ledninger med trykk. Er dette personell som kan lånes av hverandre i krisetilfeller? Kriseberedskap for framtida. Levanger og Verdal samarbeider om dette i dag. Forutsetning for mannskapet som er i vaktordning / har beredskap: kunne systemene og kunne stille opp på kort varsel og at beredskapslaget innehar god lokalkunnskap.

Vurdering

Arbeidsgruppene har ulike anbefalinger når det gjelder hvordan veien bør gå videre. Flere arbeidsgrupper har vanskelig for å finne økonomiske gevinster ved et mer formalisert samarbeid innen fagområdene. Kommunedirektørene deler langt på veg en oppfatning om at de økonomiske gevinstene i mange sammenhenger kan bli små, men er opptatt at formalisert samarbeid kan gi andre viktige gevinster. Flere av fagområdene innen tekniske tjenester har små og sårbare miljø. Det å redusere sårbarhet er i seg selv et vesentlig moment. Også framtidens muligheter til å rekruttere arbeidskraft må være et viktig moment. Det vil være en fordel med større fagmiljø i en rekrutteringssammenheng.

Flere av arbeidsgruppene påpeker at en forutsetning for et tettere samarbeid er å ha felles digitale system på tvers av kommunene. Dette gjelder både fagsystem, men slikt som arkivsystem. Kommunedirektørene vil i denne sammenheng påpeke at kommunestyrene allerede har vedtatt å gå videre med utredninger for fagområdet IKT og digitalisering, med sikte på sammenslåing. En del av gevinsten på sikt med felles IKT-enhet vil være å få på plass felles digitale systemer i alle kommunene.

En annen viktig forutsetning vil være å sørge for å digitalisere gamle arkiv som er viktige for de enkelte fagområdene, slik at de blir lett tilgjengelige.

I henhold til arbeidsgruppene vurderinger vil potensialet være størst innenfor **byggesak, plan og eiendomsskatt**. Kommunedirektørenes klare anbefaling videre er å utrede disse fagområdene.

Eiendom er det området som vil være vanskelig å samarbeide om, da kommunene har organisert forvaltning av eiendommene sine ulikt. Her anbefales det å opprette et fagnettverk for kompetanseheving og faglige utvekslinger på tvers av kommunegrensene. Kommunedirektørene støtter en slik konklusjon.

VVA- området vil også kreve en god del omorganisering før det vil være mulig å samarbeide bredt. I samsvar med arbeidsgruppa sine anbefalinger ønsker kommunedirektørene å starte med fagnettverk for felles kunnskapsbygging. Dette vil gagne alle uten at det innebærer noen særlige kostnader for de involverte kommunene. På den måten kan det sikres en bred faglig oppdatering innenfor fagområdet. På sikt mener kommunedirektørene det er ønskelig å utrede eksempelvis et samarbeid på beredskapssiden. Beredskap er et område som er dyrt å drifte, men som alle er pliktig til å ha. Her er det nærliggende å se for seg en økonomisk gevinst med et formalisert samarbeid.

Innenfor **kart, oppmåling og matrikkel** er kart det fagområde som lettest lar seg samorganisere. Dette er også det fagområde som veldig mange andre fagområder er helt avhengig av at fungerer og til enhver tid er oppdatert. De økonomiske besparelsene vil ikke nødvendigvis gjøre seg gjeldende akkurat her. Gevinsten vil mest sannsynlig komme på de fagområdene som bruker kartsystemene. Dette gjelder plan og byggesak, men også innenfor VVA vil dette være en stor fordel, da oppdatert kart med eksempelvis både det kommunale- og private vannledningsnett kan legges inn. Eiendomsskatt vil også kunne dra nytte av dette ved taksering. Slik situasjonen er i dag, har kommunene valgt ulike kartløsninger. Kommunedirektørene vil i fellesskap vurdere å gå over til en felles kartløsning som er lik for både innbyggeren og brukerne av tjenesten, uavhengig av hvilken kommune man er bosatt i.

Når det gjelder **oppmåling** og matrikkel, er selve oppmålingsfunksjonen den som byr på størst utfordring med å samlokalisere. Dette da det geografiske området vil bli stort og all oppmåling vil måtte skje i felt. Eventuelle stordriftsfordeler vil fort forsvinne i kjøring. Kommunedirektørene vil framheve at et formalisert samarbeid mellom kommunen ikke nødvendigvis betyr samlokalisering av alle ansatte. Dette må konkret vurderes i hvert enkelt tilfelle.

Matrikkelfunksjonen henger nært sammen med flere fagfelt. Oppmåling, byggesak og eiendomsskatt benytter seg av matrikkelen som et oppslagsverk. Det er ulikt hvordan kommunene fører matrikkelen i dag, men matrikkelen føres av flere personer innenfor flere fagområder i de fleste kommunene. Hvordan dette løses videre bør inngå i en videre utredning.

Kommunedirektørene anbefaler at kart oppmåling og matrikkel utredes videre med tanke på et mer formalisert samarbeid.

Landbruk, skog og utmark har i alle kommuner knappe ressurser. Området er preget av mange lovpålagte oppgaver med flere arbeidstopper i løpet av året. I disse periodene er samtlige kommuner sårbare, og det vil være utfordrende dersom noen blir syke eller slutter i disse periodene.

Landbruk, skog og utmark har sterke statlige føringer for mange av forvaltningsoppgavene. Dette gir kommunene lite handlingsrom. Det er også slik at en stor del av dialogen med næringa skjer digitalt og kravet til dokumentasjon er stadig økende. Dette gjelder for forvaltningen, men også for den enkelte gårdbruker. Behovet for fysisk oppmøte på landbrukskontoret er langt mindre nå enn hva det var for bare få år tilbake. Likevel vil det måtte påregnes en del befaringer på gårdsbrukene. Ved et samarbeid vil man også kunne utjevne forvaltningsforskjellene mellom kommunen. Dette gjelder områder som viltforvaltning, jord- og konsesjonsbehandling for å nevne noen. Den første rapporten fra arbeidsgruppa ble sendt tilbake og arbeidsgruppa ble bedt om å komme med utfyllende vurderinger.

De supplerende rapportene viser at det er både fordeler og ulemper med en evt. formelt samarbeid innen fagområdet.

Kommunedirektørene anbefaler videre utredning om et formelt samarbeid også innenfor landbruk, skog og utmark.

Miljø er et område som ingen av de fem kommunene har hatt øverst på prioriteringslista. Dette er også et fagområde som er nært knyttet til mange andre fagfelt og man er avhengig av tett kontakt mellom de ulike områdene for å lykkes. Videre er det slik at kommunene har organisert miljørådgiverne sine ulikt, uten at det ansees å være avgjørende for om et samarbeid kan etableres eller ikke.

Miljø vil måtte bli et satsningsområde fremover dersom kommunene skal kunne nå de nasjonale og kommunale klimamålene. Rapporten fra faggruppa peker på at det er en god del utfordringer med et formelt samarbeid. Samtidig som man ser at miljørådgiverne i kommunene er i ferd med å

samarbeide mer og mer, da behovet for erfaring- og kunnskapsdeling er økende. Miljørådgiverne har også startet prosessen med å se på om det er mulig oppnå noen fordeler med et samarbeid innenfor feltet spredt avløp i vannregionen.

Et annet tiltak som alt er iverksatt er ansettelse av en felles vannområdekoordinator. Vannområdekoordinator er opprettet i et samarbeid mellom kommunen Verdal, Levanger, Inderøy, Steinkjer og Snåsa, som en prosjektstilling over årene 2019, 2020 og 2021. Prosjektet finansieres av overføring fra de enkelte kommunene og fylkeskommunen. Det bør vurderes om dette skal være en fast stilling. Men det må sees i sammenheng med utredning av samarbeid på teknisk sektor for øvrig.

Kommunedirektørene anser potensiale for å gjøre mye innenfor miljø som stort.

På bakgrunn av en helhetlig vurdering anbefaler kommunedirektørene at det utredes et mer formalisert samarbeid innen fagområdet miljø.

Faggruppa for **plan, byggesak og eiendomsskatt** er den eneste gruppa som anser formalisert samarbeid som en mulig fremtidig løsning. De peker også på vertskommunemodell som en mulig organisering. Dette er også den gruppa som har svart best på oppgaven om å finne fordeler og ulemper med de ulike modellene. Innenfor disse fagområdene lar stort sett alt arbeid seg gjøre digitalt, selv om noen befaringer vil måtte påregnes.

Forutsetningene for at et samarbeid skal være mulig er at alle kommunene har et digitalisert arkivsystem, samt et likelydende delegasjonsreglementet. Faggruppa peker på at et slikt samarbeid ikke vil være ubetinget positivt, det er muligheter man har i dag som man kan miste. Likevel finner kommunedirektørene at fordelene vil være større enn ulempene med et slik samarbeid innenfor disse fagområdene, og det er meget interessant å utrede dette videre.

Eiendomsskatt er det fagområdet som er minst belyst i rapporten. Kommunedirektørene legger til grunn at dette fagområdet har sammenfallende drøftinger med plan og byggesak.

Her er det slik at alle de fem kommunene maksimalt har en ansatt. Dette gjør feltet meget sårbart, og det er store inntekter for kommunen som forvaltes her. For å sikre tilstrekkelig kapasitet slik at det alltid er en ansatt som kan gjøre jobben innenfor de absolutte tidsfristene som er fastsatt, er det meget viktig å få til et mer formalisert samarbeid.

Kommunedirektørene anbefaler at det utredes et mer formalisert samarbeid for plan, byggesak og eiendomsskatt.

Flere av arbeidsgruppene har pekt på at dialog og kommunikasjon på tvers av fagmiljøene er en styrke slik kommunene er organisert i dag. Dette er også naturlig da fagområdene henger nært sammen, der det ene påvirker det andre feltet. Dette er som fort kan mistes ved en omorganisering. Men det er også slik at flere av de som sitter i arbeidsgruppene har kompetanse og erfaring fra et godt samarbeid tidligere, og kjenner til hvilken styrke som også ligger i dette.

Uavhengig av hvilke fagområder som skal utredes videre er det noen helt klare forutsetninger som må ligge i bunn:

- Et samarbeid krever felles løsninger på IKT. Videre er det ønskelig med fellesløsninger på kart, og det vil være en stor fordel med likt saksbehandlersystem. Alt saksarkiv må digitaliseres og saksbehandleren må gis tilgang i alle samarbeidskommuner. Dette gjelder også tilgang til historiske arkiv. Når det gjelder gebyrregulativene, bør disse være like og basert på selvkost etter selvkostregnskap.
- Delegasjonsreglementet må utformes likt, og med en modell der ikke prinsipielle saker behandles administrativt, mens klagesaker og saker av prinsipiell karakter sendes til morkommunen for behandling der. Dette vil bidra til å sikre god politisk styring.

- Videre vil det være hensiktsmessig at alt av reglement og personalpolitiske planer blir samkjørt.

Et annet moment kan være at en større enhet med et større fagmiljø, vil kunne være en attraktiv arbeidsplass og således kunne konkurrere med Trondheimsregionen om kvalifisert arbeidsplass også på sikt.

Konklusjon

Etter en samlet vurdering av samtlige fagområder anbefaler kommunedirektørene å utrede et mer formalisert samarbeid innen fagområdene plan, byggesak, eiendomsskatt, miljø, landbruk, skog, utmark, kart, oppmåling og matrikkel.